

Sygn. akt V RC 172/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodnicząca: SSR Elżbieta Redzimska

Protokolant: Karolina Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa O. W. (1) i małoletniego O. W. (2) reprezentowanego przez O. W. (1)

przeciwko M. P.

o alimenty i roszczenia z tym związane

I. zasądza od M. P. na rzecz małoletniego syna O. W. (2) ur. (...) w W. alimenty w kwocie po 1000 (słownie: tysiąc) złotych miesięcznie za okres od 8 czerwca 2015 roku do 31 marca 2016 roku oraz alimenty w kwocie po 1500 (słownie: tysiąc pięćset) złotych miesięcznie od dnia 1 kwietnia 2016 roku płatne do rąk matki O. W. (1) do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za każdy dzień zwłoki w płatności każdej raty,

II. w pozostałej części oddala powództwo o alimenty;

III. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. zasądza od M. P. na rzecz O. W. (1) kwotę 6.500 (sześć tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów związanych z utrzymaniem w okresie ciąży i porodu wraz z ustawowymi odsetkami za każdy dzień zwłoki od dnia 17 października 2016 roku,

V. nakazuje pobrać od pozwanego M. P. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W.) kwotę 650 (słownie: sześćset pięćdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,

VI. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2016 roku (data stempla pocztowego) do tuł. Sądu wpłynął pozew małoletniego O. W. (2) przeciwko M. P. o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego O. W. (2) alimentów w kwocie 2200 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki O. W. (1) do dnia 10 każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za każdy dzień zwłoki w płatności każdej raty od dnia 8 czerwca 2015 roku. Ponadto O. W. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego M. P. na jej rzecz kwoty 6500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia orzeczenia do dnia zapłaty, jako wydatków związanych z ciążą i porodem oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. , 2, 295).

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 kwietnia 2016 roku pozwany uznał żądanie pozwu w zakresie alimentów do kwoty 750 zł, zaś o zasądzenie kosztów związanych z ciążą i porodem oraz „wyprawki” do kwoty 4.500 zł. W pozostałym zakresie wniosł o oddalenie powództwa (k. 73).

Z kolei na rozprawie w dniu 30 maja 2016 roku pełnomocnik pozwanego zmodyfikował stanowisko w zakresie roszczenia o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego poprzez uznanie żądania do kwoty po 550 zł miesięcznie od dnia złożenia pozwu oraz wniósł o zasądzenie kwoty 4500 zł uznanej w zakresie roszczenia co do kosztów związanych z ciążą i porodem w 3 miesięcznych ratach. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego od powódki (k. 295).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni O. W. (2) ur. (...) w W. jest synem M. P., ur. (...) w L. (akt urodzenia – k. 10-10v.).

Mieszka od urodzenia z przedstawicielką ustawową i siostrą przyrodnią w W. w mieszkaniu (...) -cio metrowym. Opiekę nad małoletnim sprawuje nad nim wyłącznie jego matka O. W. (1). Ojciec małoletniego nigdy nie uczestniczył w jego życiu.

Przedstawicielka ustawowa wskazała, że koszt utrzymania małoletniego syna wynosi 3600 zł miesięcznie. Na te koszty składają się: mleko – 150-200 zł; pieluchy – 120 zł; środki czystości – 100-120 zł; ubrania – 50-60 zł; wyżywienie – 400 zł; rehabilitacja – 280 zł od urodzenia do 8 miesiąca życia oraz opłaty mieszkaniowe w części przypadającej na małoletniego. Nadto rocznie szczepienia małoletniego kosztowały 2000 zł.

Małoletni po urodzeniu był karmiony piersią do 8 miesiąca życia. Ponadto był dokarmiany mlekiem sztucznym. Posiłki stałe małoletni je od 4 miesiąca życia. Małoletni powód od urodzenia był rehabilitowany do 8 miesiąca życia z uwagi na napięcie mięśniowe. W miesiącu były 2 – 3 wizyty związane z rehabilitacją, a koszt jednej wizyty to kwota 90 zł. Od kwietnia 2016 roku małoletni przebywa pod opieką opiekunki. Od 7. miesiąca życia opiekunka opiekowała się dzieckiem na pół etatu codziennie. Przedstawicielka ustawowa zaprowadza syna do niani. Koszt miesięczny niani to kwota 1000 zł. Małoletni choruje, od urodzenia kilka razy przyjmował antybiotyki. Koszt jednego leczenia antybiotykiem, według przedstawicielki ustawowej wyniósł, około 200 zł.

Przedstawicielka ustawowa O. W. (1) ma obecnie 36 lat, jest bankowcem – ekonomistą. Pracowała w (...) Bank (...) S.A. w W. na stanowisku manager produktu, gdzie zarabiała 6200 zł netto miesięcznie. W dniu 22 września 2016 roku otrzymała wypowiedzenie. Rozwiązanie umowy miało nastąpić dnia 31 października 2016 roku (k. 594). W kwietniu 2016 roku założyła własną działalność gospodarczą - agencję nieruchomości. Z działalności nie osiągnęła dotychczas dochodu. Otrzymuje alimenty na córkę od byłego męża w kwocie 1000 zł miesięcznie. O. W. (1) w skład swojego kosztu utrzymania zaliczyła kwoty ponoszone na: wyżywienie – 600-700 zł; ubrania raz na trzy miesiące po 300-400 zł; środki czystości – 200-300 zł.

Koszty związane z ciążą i porodem zdaniem O. W. (1) wyniosły ok. 12-13 tys. zł. Za kwotę 4200 zł kupiła fotelik samochodowy z bazą i podkładką oraz wózek. Nadto zakupiła materac za kwotę 160-200 zł. Poród był bezpłatny w szpitalu państwowym. Opieka medyczna i opieka psychologa w okresie ciąży i porodu był to koszt 3000-3500 zł. O. W. (1) chodziła na płatne wizyty do ginekologa, których jednorazowy koszt wynosił 150-250 zł. P. laktacyjna stanowiła wydatek około 250 zł. Powódka zakupiła niezbędne rzeczy do szpitala za kwotę 500 zł. Przez całą ciążę powódka brała kwas foliowy oraz leki na niedokrwistość i żelazo. W okresie przed porodem O. W. (1) była na 4-5 wizytach u psychologa. Koszt jednej wizyty to 150 zł. Po porodzie również korzystała z opieki psychologa przez pół roku, na spotkania uczęszczała raz w tygodniu. Koszt jednej wizyty wynosił 120 zł. Przedstawicielka ustawowa spłaca kredyt za mieszkanie w kwocie 900 zł miesięcznie, w którym mieszka wraz z dziećmi. Ponadto jest właścicielką działki pod P. o powierzchni 1500 m² o wartości 15 tys. zł. Jest to działka rolna. Powódka we wrześniu 2016 roku kupiła samochód za kwotę 25.000 zł. Ma oszczędności w G. (...) Banku na łączną kwotę ok. 81.306,12 zł oraz w (...) Banku na kwotę 10 tys. zł.

Dowody: zeznania O. W. (1) – k. 429 – 432 i 595v.; zestawienie – 438; faktura za usługi położnicze – k. 22; faktura za przyjęcie po chrzcinach – k. 26; faktury za szczepienia i rehabilitację – k. 27-42; zaświadczenie o zarobkach O. W. (1) – k. 231; decyzja ustalająca zobowiązania podatkowe – k. 234; umowa dzierżawy samochodu – k. 235-240;

zawiadomienie o spłacie kredytu – k. 241; faktura za energię – k. 242; PIT-37 za 2015 rok – k. 264-268; wypowiedzenie umowy o pracę – k. 594;

Pozwany M. P. ma obecnie 41 lat, jest ekonomistą. Mieszka z żoną i dwójką dzieci w domu na U.. Żona pozwanego zarabia ok. 2300 zł netto miesięcznie. W momencie narodzin małoletniego O. pracował w Raiffeisen Banku jako dyrektor i zarabiał 28 tys. zł brutto, tj. netto ok. 18 tys. zł. Jako dyrektor pracował przez 8 lat do końca stycznia 2016 r. Wcześniej pracował jako menager kierownik zarządzający zespołem sprzedaży. W wyniku restrukturyzacji został zwolniony. Otrzymał odprawę restrukturyzacyjną w wysokości 46.148,01 zł netto oraz odszkodowanie za skrócony okres wypowiedzenia w kwocie 28.000 zł brutto, a także odprawę ustawową w wysokości 27.750 zł brutto (k. 409). Od stycznia 2016 roku otrzymuje zasiłek z ZUS w kwotach od 2.427,46 zł do 2.756,77 zł. Jest właścicielem domu na U., którego wartość to ok. 1,1 mln zł. Kredyt na dom wynosi ok. 1,2 mln zł. Ma również mieszkanie w P., które wynajmuje za kwotę 1500 zł miesięcznie. Koszt utrzymania tego mieszkania pozwany wskazał na kwotę 1650-1700 zł miesięcznie. Pozwany posiada samochód osobowy, z którego korzysta jego żona. Jego koszty utrzymania to wyżywienie i ubrania w łącznej wysokości 1000 zł miesięcznie. Koszt utrzymania córki – studentki pozwany wskazał na kwotę 3000 zł miesięcznie, w tym opłata za studia w wysokości 800 zł. Córka pozwanego pracuje jako kelnerka. Jej miesięczny dochód z pracy wynosi ok. 1500 zł miesięcznie. Koszt utrzymania syna, który uczęszcza do 3 klasy szkoły podstawowej pozwany określił na kwotę 2000 zł miesięcznie, łącznie z opłatami szkolnymi i zajęciami. Pozwany ponosi koszty kredytu na dom w W. w wysokości 1570 euro miesięcznie, tj. ponad 7000 zł miesięcznie. Kwota kredytu za mieszkanie w P. wynosi 1000 zł miesięcznie. Nadto pozwany z żoną wziął kredyt na wykończenie domu i kupno samochodu. Rata tego kredytu wynosi 1120 zł miesięcznie. Od stycznia 2016 roku pozwany jest na zwolnieniu lekarskim. Od czerwca 2016 roku prowadzi działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług doradczych i marketingowych. W dniu 29 września 2016 roku złożył wniosek o zawieszenie od 1 października 2016 roku prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwany szuka pracy zgodnej ze swoimi kompetencjami. Ponadto pozwany jest pod opieką psychiatry z uwagi na depresję. Przyjmuje na stałe leki, których koszt wynosi około 200-250 zł miesięcznie.

Dowody: umowa kredytowe – k. 89- 102 i 113-118; harmonogram spłaty rat kredytów – k. 103-112 i 119-120; rachunki za prąd – k. 122- 126; rachunki za wodę – k. 127-134; rachunki za gaz – k. 135 – 143; faktury za ochronę – k. 144 -155; rozliczenie za telefon, Internet i telewizję – k. 156 - 159; opłata za czynsz za mieszkanie w P. – k. 160; opłata za utrzymanie części wspólnych osiedla (...); faktura za wywóz śmieci – k. 162; faktura za telefon - k. 163; składka na polisę – k. 164; opłata za podatek od nieruchomości – k. 166; opłata za studia córki – k. 168; opłaty za szkołę i zajęcia syna M. – k. 169 - 207; PIT-36 za 2015 rok – k. 274-280; PIT-28 – k. 281-284; świadectwo pracy – k. 285-287; zaświadczenia z Centrum (...) – k. 187-291 i 586-588; PIT-y A. P. za rok 2014 – k. 309-318; umowa najmu mieszkania k. 319-321; protokół zdawczo-odbiorczy – k. 322; zaświadczenie o uzyskanych odprawach – k. 323; zaświadczenie o wysokości czesnego – k. 325; umowa w sprawie wysokości i pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów – k. 326- 331; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 332; zeznania świadka G. P. – k. 381 – 382; wyciągi z konta – k. 402-404v. zaświadczenie z ZUS o pobranych zasiłkach – k. 406; zeznania M. P. – k. 432 – 434 i 595v.; wyciągi bankowe – k. 447 – 585; potwierdzenie przyjęcia wniosku w (...) k. 593.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz zeznań stron, oraz świadka G. P. (k. 391, 391v, 392).

Sąd na rozprawie w dniu 27 czerwca 2016 roku dopuścił dowód z przesłuchania świadka G. P. (k. 391,391v, 392) na okoliczność ustalenia prawa do alimentacji świadka, uzyskiwanych przez nią dochodów, kontynuowania nauki oraz partycypowania przez pozwanego w kosztach jej utrzymania. Świadek zeznała, że pozwany płaci za jej szkołę wyższą w wysokości 430 zł miesięcznie oraz ponosi wszystkie jej wydatki, których ona sama nie jest w stanie pokryć. Ponadto świadek zeznała, że pozwany ojciec zarabiał dość spore pieniądze i płacił za wszystko. Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne, bowiem korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a zwłaszcza zeznaniami pozwanego.

Odnosząc się z kolei do złożonych przez pełnomocników stron paragonów (k. 44-60, 209-222, 243-262) podnieść należy, iż nie stanowią one wiarygodnego dowodu w sprawie. Paragony są dokumentem fiskalnym, który może

dokumentować obrót danej kasy i nabycie towaru w określonym sklepie, nie mniej jednak nie mogą one wykazywać kosztów utrzymania powódek ponieważ nie wskazują z imienia i nazwiska nabywcy towaru.

Ustosunkowując się do przedłożonych przez pełnomocnika pozwanego wyciągów z posiadanych przez pozwanego rachunków bankowych w mBanku (k. 447-451), (...) Banku (...) SA (k. 452-502), Banku (...) (k. 503-511), (...) Banku (...) SA (k. 512-518), Banku (...) (k. 519-541), (...) Banku (...) SA (k. 542-585) podkreślić należy, iż posiadanie tych rachunków nie świadczy o sytuacji finansowej pozwanego. Przedłożone wyciągi z rachunków bankowych pokazują wysokość środków posiadanych przez pozwanego na wskazanych wyżej rachunkach oraz obrót tymi środkami pieniężnymi poprzez dokonywanie płatności, jak i przelewów na inne rachunki bankowe.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego powoda zasługiwało na uwzględnienie w części. Z kolei powództwo O. W. (1) o zwrot kosztów związanych z utrzymaniem w okresie ciąży i porodu Sąd uwzględnił w całości.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania

i wychowania, zaś z mocy art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy

od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, iż potrzeby uprawnionego obejmują wszystko to, co jest niezbędne dla jego utrzymania, nie tylko

w sensie potrzeb fizycznych (wyżywienie, mieszkanie, odzież), ale i duchowych (kulturalnych). Ponadto przyjmuje się, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej

z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyje z nimi we wspólnocie, jak i poza tą wspólnotą (najczęściej tylko z jednym z rodziców – orzeczenie SN z dnia 5 stycznia 1956 roku, OSN 1957, poz. 74).

Małoletni O. W. (2) ma obecnie ukończony rok i 5 miesięcy i nie posiada żadnego majątku. Nie ulega zatem wątpliwości, że spełnia przesłankę istnienia obowiązku alimentacyjnego, nie jest bowiem w stanie utrzymać się samodzielnie. Małoletni od dnia narodzin pozostaje na utrzymaniu swojej matki O. W. (1), która sprawuje bezpośrednią opiekę nad małoletnim.

Odnosnie żądania przedstawicielki ustawowej Sąd nie podzielił jej stanowiska

w kwestii wysokości świadczeń alimentacyjnych. O. W. (1) domagała się na rzecz małoletniego syna alimentów w kwocie 2.200 zł miesięcznie od dnia narodzin. Na rozprawie w dniu 8 września 2016 r. matka małoletniego powoda określiła koszt jego utrzymania na kwotę 3.600 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu Rejonowego podany przez przedstawicielkę ustawową koszt utrzymania małoletniego syna jest znacznie zawyżony.

Sąd uznał, że koszt utrzymania małoletniego powoda od dnia narodzin do ukończenia przez niego 7 miesiąca życia wynosił 1.400 zł, z kolei od 1 kwietnia 2016 tj. od 8 miesiąca życia miesięczny usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego syna stronił oscyłował w granicach 2.400 zł.

Za niezbędne i usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego powoda od dnia narodzin do ukończenia przez niego 7 miesiąca życia Sąd uznał koszty środków czystości, pieluch, ubrań, wyżywienia i mleka sztucznego, szczepień, rehabilitacji oraz kosztów związanych z opłatami za mieszkanie, w którym zamieszkuje małoletni wraz z matką i siostrą. Podkreślenia wymaga, że małoletni we wskazanym wyżej okresie był rehabilitowany z uwagi na napięcie mięśniowe.

Z kolei za niezbędne i usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego powoda od 8 miesiąca jego życia tj. od 1 kwietnia 2016 roku Sąd uznał koszty wyżywienia, pieluch, środków czystości, ubrań, mleka sztucznego, leków, szczepień, wynagrodzenia niani oraz kosztów związanych z opłatami za mieszkanie. Podkreślić należy, iż w tym

okresie małoletnim zaczęła zajmować się niania, co wpłynęło na wzrost jego miesięcznego kosztu utrzymania. Odpadł z kolei wydatek na rehabilitację małoletniego.

Przechodząc do oceny drugiej przesłanki zakresu obowiązku alimentacyjnego

tj. do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego wskazać trzeba, iż zdaniem Sądu łożenie przez pozwanego kwoty zasądzonych alimentów na rzecz małoletniego syna leży w zakresie możliwości finansowych pozwanego.

Zdaniem Sądu pogorszenie sytuacji finansowej pozwanego jest stanem przejściowym. M. P. ma bowiem duże, wieloletnie doświadczenie zawodowe, które pozwoli mu na znalezienie nowej, dobrze płatnej pracy. Poprzednio pracował w banku na stanowisku dyrektora przez 8 lat do stycznia 2016 roku i zarabiał około 18.000 zł. Z kolei w czerwcu 2016 roku założył działalność gospodarczą w zakresie usług doradczych i marketingowych.

Dodać trzeba, że pozwany w momencie zwolnienia z pracy wiedział o narodzinach syna O.. Tak więc środki finansowe w postaci odprawy restrukturyzacyjnej, odprawy ustawowej i odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia w łącznej wysokości około 100.000 zł mógł w części przeznaczyć na alimenty na rzecz nowo narodzonego syna. Ponadto podkreślić należy, że pozwany posiada majątek w postaci 2 mieszkań, z których jedno jest dodatkowo przez pozwanego wynajmowane.

Odnosząc się z kolei do problemów zdrowotnych pozwanego tj. depresji wskazać należy, że przedstawicielka ustawowa również, przed jaki i po porodzie, korzystała z pomocy psychologa z uwagi na zaistniałą między stronami sytuację.

Wskazać należy, iż koszt utrzymania małoletniego dziecka obciąża oboje rodziców, w związku z czym matka małoletniego, także winna przyczynić się finansowo do ich ponoszenia. W niniejszej sprawie bezspornym jest, że to matka małoletniego sprawuje bieżącą pieczę i troskę o jego zdrowie i wychowanie oraz dba o jego rozwój. Osobiste starania O. W. (1) zasługują więc na uwzględnienie. Posiadają one – oprócz niewymiernej wartości moralnej i uczuciowej dla dziecka – także określoną wartość materialną. Powyższe nie może jednak uzasadniać przerzucenia całkowitego materialnego wkładu związanego z utrzymaniem małoletniego na pozwanego. Z uwagi na osobiste starania przedstawicielki ustawowej w wychowanie małoletniego syna Sąd uznał, że winna ona ponosić mniejsze koszty jego utrzymania. Z kolei większe koszty utrzymania małoletniego syna stron winien ponosić pozwany albowiem nie uczestniczy on w jego życiu i wychowaniu. Dlatego też, zdaniem Sądu, pozwany winien ponosić koszty utrzymania małoletniego syna wysokości około 2/3 miesięcznych kosztów jego utrzymania.

Odnosząc się z kolei do żądania powódki w przedmiocie zwrotu kosztów związanych z ciążą i porodem wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 141 § 1 k.r.o. ojciec niebędący mężem matki obowiązany jest przyczynić się w rozmiarze odpowiadającym okolicznościom do pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu. Z ważnych powodów matka może żądać udziału ojca w kosztach swego utrzymania przez czas dłuższy niż trzy miesiące. Jeżeli skutek ciąży lub porodu matka poniosła inne konieczne wydatki albo szczególne straty majątkowe, może ona żądać, ażeby ojciec pokrył odpowiednią część tych wydatków lub strat. Roszczenia powyższe przysługują matce także w wypadku, gdy dziecko urodziło się nieżywe.

Sąd podzielił w całości wyliczenia O. W. (1) dotyczące wydatków poniesionych przez nią w ciąży, przy porodzie oraz w związku z trzymiesięcznym utrzymaniem jej w okresie porodu. Żądana przez nią kwota jest uzasadniona. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że na koszt tzw. „wyprawki” dla małoletniego składały się wydatki poniesione przez powódkę na: koszt zakupu wózka i fotelika dla dziecka oraz koszt zakupu materaca do łóżeczka. Z kolei na koszt trzymiesięcznego utrzymania powódki w okresie porodu i położu składał się koszt zakupu witamin i lekarstw, koszt zakupu żywienia, koszt ponoszenia odpłatnych wizyt lekarskich ginekologicznych w ciąży oraz opieki psychologicznej, koszt utrzymania mieszkania oraz koszt zakupu odzieży do szpitala, maści, wkładek laktacyjnych itp.

Pozwany uznał powództwo w zakresie kosztów związanych z ciążą, porodem do kwoty 4.500 zł, w tym w całości w zakresie leczenia psychologicznego powódki. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że pozwany w okresie ciąży i porodu powódki był w stanie ponieść koszty jej utrzymania otrzymywał bowiem wówczas wynagrodzenie 18.000 zł netto, zaś przedstawione przez powódkę wyliczenie kosztów wskazuje, iż mając na uwadze względy doświadczenia życiowego były one w pełni uzasadnione. Ponadto dodać trzeba, że pozwany rozstał się z powódką przed porodem i nie pomagał jej ani nie wspierał jej podczas porodu, położu i pierwszych trzech miesięcy po porodzie. Powódka musiała wówczas liczyć sama na siebie.

Reasumując, podstawę prawną orzeczenia w punkcie I wyroku stanowił art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 kro, zaś w punkcie II a contrario art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 kro.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. Sąd w punkcie III nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę rozstrzygnięcia w punkcie IV wyroku stanowił art. 141 § 1 k.ro., z kolei podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego w punkcie VI wyroku stanowił art. 100 k.p.c.

O kosztach sądowych w punkcie V wyroku Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 r. (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.